

İstanbul Halı Müzesi

-Geçmişten Bugüne Halı ile Tarihi Bir Yolculuk-

Serpil Özçelik*

Öz

Halı sanatı, ilk kez Orta Asya'da Türk'lerin yaşadığı bölgelerde ortaya çıkan, gelişimini Türk'lerle sürdüren ve tüm İslam dünyasına Türk'ler tarafından tanıtılan bir el sanatıdır. Türk kültürünün zengin temeli oluşturulan halı ve kilim yalnız göçebe topluluklar tarafından değil, şehir, köy ve kasaba sakinlerince de günlük yaşamda kullanıldıkları için geçmiş yıllarda eşî görülmemiş bir ekonomik ve sanatsal gelişim göstermiştir. Yüzyıllar boyunca geniş coğrafyanın çeşitli merkezlerinde dokunan halılar Türk Sanatının belirgin örnekleri olarak dünyanın her yerinde aranmış, toplanmış ve koleksiyonlarda yer almıştır. Oldukça değerli ve zengin bir halı koleksiyonuna sahip Vakıflar Genel Müdürlüğü, bu değerli kültürel mirasın korunması ve geniş kitlelere tanıtılması amacıyla, Halı Müzesini yeniden ziyarete açmıştır.

Anahtar Kelimeler: İstanbul, Ayasofya İmaretî, Halı, Türk'ler, Müze, Koleksiyon

Carpet Museum of İstanbul -A Historical Journey With Carpet From Past To Present-

Abstract

The craft of carpet weaving is a handicraft born in Turkish populated regions of Central Asia has remained its development with the help of Turks who also introduced it to the world. Since the carpets and rugs as origins of opulent Turkish culture were used by not only nomads but also settled population in villages and towns in their daily life, this handicraft revealed an unexampled economic and artistic progress in past years. The carpets woven in diverse centers in a wide geography throughout the centuries were demanded, gathered and took place in collections world widely. Prime Ministry General Directorate of Foundations having valuable and wealthy carpet collection reopened the gates of Carpet Museum of İstanbul to the visitors in order to preserve and introduce this valuable cultural heritage to the large masses.

Key Words: İstanbul, imaret of Hagia Sofia, carpet, Turks, museum, collection

* Sanat Tarihçisi-Halı Uzmanı, Halı Müzesi Müdürü, s.ozcelik11@gmail.com

İlkin 13 Nisan 1979'da Sultanahmet Camii Hünkâr Kasrı'nda binasında ziyarete açılan Halı Müzesi, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün müzelerini çağdaş ve modern anlamda yeniden yapılandırma projesi kapsamında 2006 yılında ziyarete kapatılmış, 15 Kasım 2013 tarihinde Ayasofya İmareti'nde yeniden ziyarete açılmıştır. Bu süreçte; sergilenecek eserlerin temizlik ve yıkanmaları için *yıkama havuzu* bakım ve onarımları için Sultanahmet Camii altında yer alan mekâna *konservasyon atölyesi* kurdurularak eserler teşhi-re hazır hale getirilmiştir. (Resim 1)

Müzedede; eserlerin en iyi şekilde korunarak gelecek nesillere aktarılması amacıyla son teknolojiyen yararlanılarak lamine güvenlik camlı, nem kontrollü, şifreli elektronik panelli, elektronik sürgü açılımlı duvar tipi modüler vitrinler, müze standartlarına uygun aydınlatma, nem ayarlayıcı sistemler, ısıtma ve soğutma sistemleri ile dokunmatik ekranlı keokslar interaktif sistemler, vb. son teknoloji ürünleri kullanılmıştır.

Müze Koleksiyonu

Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi'nde korunan ve vakıfların temel dayanağı durumundaki vakfiye ve benzeri belgeler incelendiğinde çok sayıda sosyal ve hayrî hizmetlerin vakıf yolu ile yapıldığı, hayrat binaların bakım onarım, dış temizlik ve süslemesinin yanı sıra içinin tefriş ve süslemesi için olağanüstü özen gösterildiği anlaşılr (Ateş 1982: 55-59).

Selçuklular ve Osmanlı dönemlerinde cami, medrese, zaviye, şifahane gibi yapıların sergi ihtiyacı bağış geleneği dışında *vakfedilerek* ya da vakıf gelirleriyle satın alınarak temin ediliyordu. Halı, kilim gibi sergi malzemesi başta olmak üzere rahle, şamdan, buhurdanlık, hilye-i şerif sandukaları, levha vs. gibi teberrukat eşyalarının hayır yapmak amacı ile vakfedilerek yapılara konulduğu ve bu tür hizmetler için vakıf gelirinden tahsisat ayrıldığı birçok vakfiyenin tetkikinden anlaşılmaktadır.

Cami, mescit ve benzeri yerlere hayır duygusu ve Allah rızası kazanmak amacı ile *vakfedilerek* veya *bağışlanarak* serilen halı veya kilim bağışları dinî amaçlı olduğundan, özellikle camilere bağışlanan halılar zerafet, estetik ve sanatsal özellikleriyle Anadolu halı sanatının en zengin örnekleridir.

Müzenin zengin koleksiyonu Türkiye Selçukluları ve Osmanlı'lar dönemlerinde eski bir İslam geleneği ile cami, türbe ve külliyele bağışlanan tarihî ve sanatsal değere sahip halılardan oluşur. 14. yüzyıldan 20. yüzyıla kadar kendi yörelerine özgü desenler ile Anadolu'nun çeşitli dokuma merkezlerinde dokunan halı ve seccadeler ile İran ve Kafkas halıları müze koleksiyonunda yer alan nadide eserlerdir.

Ayasofya İmareti

İmaret, Türk hayır yapılarından sosyal yardım müessesesi olarak değerlendirilenlere verilen addır. 16. yüzyıla kadar geniş anlamlarda kullanılan imaret kavramı, 17. yüzyıldan itibaren içinde aş pişen ve yoksullara yemek dağıtılan yapıları ifade etmek için kullanılmıştır. Halı Müzesi olarak işlevlendirilen imaret binası, Topkapı Sarayı'nın Bâb-ı Hümayûn kapısının güney batısında, Ayasofya'nın arka tarafında tarihî Ayasofya konaklarının yer aldığı Soğuk Çeşme sokağının başında yer alır (Resim 2).

Ayasofya İmareti'nin güneydoğusunda III. Ahmet Meydan Çeşmesi yer alır. İmaretin avlusu ile Ayasofya arasında bir Bizans yapısı (Skeuophylakion-Hazine Dairesi Kutsal Emanet Binası) bulunmaktadır. Bazı araştırmacı ve tarihçilere göre IV. yüzyıl, bazı araştırmacılara göre ise V. ve VI. yüzyıl'da yapıldığı ileri sürülmektedir (Resim 3).

İmaret avlusunun altından başlayıp Topkapı Sarayı'na doğru devam eden ve 6. yüzyıla tarihlendirilen bir Bizans sarnıcı yer alır. İmaret, 1152 H./1742-1743 M. tarihinde dönemin padişahı I. Mahmut tarafından yaptırılmıştır. İmaretin vakıf mütevellisi, Haremeyn (Mekke-Medine) muhasebecisi Ali Efendi'dir. Yemekhane/me'kel, mutfak/aşhane, fırın/fodlahane olmak üzere üç bölümden oluşan imaret, taş ve tuğla malzemeyle alması duvar tekniğinde inşa edilmiştir. Batıya doğru uzanan ince uzun mekan yemekhane, onu takip eden diğer iki mekan ise mutfak ve fırın bölümleridir. Bu bölümlere giriş, avluya açılan kapılardan sağlanır.

Tamamen bağımsız tasarlanan üç kısımlı bina, ön ve arkada iki avlu ve iki kapıdan oluşur. İmaretin en dikkat çeken kısmı, III. Ahmet Meydan Çeşmesi'ne bakan büyük ve anıtsal giriş kapısıdır.

Kapı, Barok üslubunun İstanbul'daki en güzel örneklerindendir. İmaretin kapılarında yer alan kitabe ve yazılar Beşir Ağa ve Nimetullah Efendi tarafından yazılmıştır. Taş ve tuğla ile almasıık duvar tekniğinde inşa edilen bina 1777, 1871, 1884 ve 1893 yıllarında onarım görmüştür. 1920 yılından sonra Vakıflar Baş Müdürlüğü tarafından arşiv saklama deposu ve akabinde kurşun atölyesi olarak kullanılmıştır.

Müze Galerileri Ve Sergilenen Halı Örnekleri

Bu bölümde galerilerde sergilenen halıların dokundukları dönemlerine ait özet bilgilere yer verilerek sergilenen bazı halıların kısa tanıtımları yapılmıştır.

I. Galeri; İmaretin yemekhane bölümüdür. Bu galeride Beylikler Dönemi, Erken-Klasik Osmanlı Dönemi ve sonrasına ait halı örnekleri, Anadolu halı sanatının gelişimine uygun olarak sergilenmiştir (Resim 4).

Beylikler Dönemi Anadolu Halıları: Anadolu halı sanatındaki ilk gelişmeler Anadolu Selçuklu Dönemi'nde dokunan halılar ile başlar. Anadolu Selçuklu Dönemi'ni takip eden Beylikler Dönemi'nde de halı sanatındaki gelişme devam etmiştir. Türk halı sanatı tarihinde *Beylikler Dönemi Halıları* veya *14-15. Yüzyıl Anadolu Halıları* diye bilinen halılar hayvan figürleriyle süslü olup, bu nedenle *Hayvan Figürlü Anadolu Halıları* diye de bilinir. Avrupalı ressamın tablolarında 15. yüzyılın ikinci yarısına kadar görülen bu halılar, 14. yüzyıl başından 15. yüzyıl sonuna kadar uzanan iki yüz yıllık bir dönem kapsamaktadır.

Bu dönemde hayvan figürlü halılar dışında, Anadolu Selçuklu mimarisi süsleme unsurlarının yer aldığı halılar da dokunmuştur. Halı zeminlerinde, Selçuklu dönemi çini ve taş bezemeleri, bordürlerin de ise Selçuklu halılarına anıtsal bir nitelik kazandıran kufi yazılar, süsleme unsuru olarak kullanılmıştır.

Halı zemininin daha çok kare ve dikdörtgen şekillere bölünerek bunların içlerine geometrik ve soyut bitki motiflerinin yerleştirildiği diğer bir halı grubu *Geometrik Motifli Anadolu Halıları*'dır. Alman ressamlarından Hans Holbein'in tablolarında

uygulama alanı bulunduğu literatüre *Holbein Halıları* olarak geçmiştir. 14. ve 15. yüzyıllar da hayvan figürlü halılarla birlikte görülen bu halılar, klasik devre geçişi sağlamıştır.

I.Galeride Sergilenen Halı Örnekleri

Beylikler Döneminde dokunan halı, zemin süslemesi ve kufi yazılı bordür desenleriyle 13.yüzyıl Anadolu Selçuklu Sanatının etkilerini yaşatan ve Memluk halı motifleriyle bezeli tek örnek olması bakımından oldukça önemli eserlerden biridir (Resim 5).

A.217env.no'lu14.15.yüzyıl. (III.tip Holbein) Geometrik Motifli Doğu Anadolu Halısı: Bergama veya III. grup Holbein denilen halı grubunun öncüsüdür. Kırmızı zemin üzerinde iki büyük sekizgen madalyon yer alır. Büyük sekizgen madalyonun tam merkezinde sekiz kollu bir yıldız ile etrafında yine bir sekizgen ve bunun dışında iki sıra yörüngesinde dönen sekiz kollu yıldızlar yer alır.Burada güneş ve etrafında yörüngelerinde dönen yıldızların oluşturduğu diyagramla *Allah* anılmaktadır. Ana bordüründe görülen örgülü kûfi yazı motifleri 13. yüzyıl Anadolu Selçuklu mimarisinde, özellikle kubbe kasnaklarında sıkça görülür (Resim 6).

E.1 env.no'lu 15.yüzyıl Orta Anadolu Hayvan Figürlü Halı: Orijinali günümüze çok az sayıda ulaşan hayvan figürlü halıların en karakteristik motiflerinin yeni bir kompozisyon düzeni içerisinde birleştiğini gösteren ve ilk defa rastlanan örneğiyle bu grubun en önemli eserlerinden biridir (Resim 7).

II.Galeride Sergilenen Halı Örnekleri

İkinci galeri; İmaretin mutfak bölümüdür.Bu bölümdeOsmanlı Dönemine ait Orta ve Doğu Anadolu' da geleneksel sanat anlayışı ile dokunan halılar sergisine yer verilmiştir (Resim 8-9).

Orta ve Doğu Anadolu'da dokunan bu halıların merkezinde genellikle kenarları dilimli veya yıldız biçiminde bir madalyon yer alır. Konya, Karapınar, Sivas ve Divriği çevresindeki merkezlerden kaliteli ve seçkin örnekleri dokunmuştur. Batı Anadolu'da Uşak'ta dokunan madalyonlu halılar,renk ve desen bakımından bu tip halılardan ayrı bir gruptur.

Ocaklar Bölümünde Orta ve Doğu Anadolu'nun değişik desenlerde dokunan halı örnekleri ile Mi-

İlas, Gördes, Kula, Konya (Karapınar) ve Hereke'de dokunan halı seccadelerin seçkin örnekleri sergilenmiştir (Resim 10).

A.333 env.no'lu 16-17. yüzyıl Madalyonlu Doğu Anadolu halısı: Siyah zemin üzerinde, sarı renkli kenarları dilimli bir madalyon bulunur. Madalyon alt ve üste doğru uzatılarak bir boyunla daha küçük madalyonlara bağlanmaktadır. Bu haliyle madalyon *şemse* şeklini almıştır. Madalyonun içinde merkezden çıkan çapraz dallar ucunda çatallı rumi ve palmetler vardır. Kırmızı zemin üzerinde sarı renkli birbirine bağlı lotus palmetler ile bezeli olan kalın kenar bordürü ilgi çekicidir. Halının bir ucunda kenar bordürü ve zemin daraltılmıştır. Divriği civarında dokunmuştur (Resim 11).

A-84 env.no'lu 16-17. yüzyıl Madalyonlu Halı: Kırmızı zeminli halının merkezinde yer alan yıldız şeklindeki madalyon, en içte küçük stilize su kaplumbağasına benzer figürler ile süslüdür. Büyük sekizgenin kolları içerisinde palmet şeklinde uzantılar, zeminde ise madalyonun üstünde üç, altında bir adet sekiz kollu yıldız örgülü bir rozet bulunur. Dört köşesinde köşebentler, ana bordüründe ise Çin bulutları ile işlenmiş olan halı, Divriği civarında dokunmuştur (Resim 12).

Halı Seccadeler

En erken örnekleri 15. yüzyıla kadar inen ve Türk halı sanatı içinde önemli bir yere sahip olan seccadeler, üzerinde namaz kılmak için, ibadet amaçlı dokunan halılardır. Seccadeler mihrap, alınlık, ayetlik ve tabanlık gibi bölümlere ayrılır. Seccade mihrap kemerlerinin; düz, üçgen, basamaklı, dilimli ve kaş kemer şeklinde dokunmuş örnekleri vardır. Genellikle bu seccadelerin mihrap tepesinden sarkan bir kandil, iki yanında da birer sütunce bulunur. Halı zemini, dört yönden geniş ve dar bordürlerle çevrilidir. Çok çeşitli renk ve desen örnekleri ile dokunan halı seccadeler dokundukları yörelere has kompozisyon özellikleri taşır. Uşak, Gördes, Bergama, Kula, Milas, Ladik, Karapınar, Kırşehir, Mucur, Hereke ve Osmanlı Saray Halı Seccadeleri, en çok tanınan halı seccade tipleridir. Halı Seccadeler müzenin Ocaklar Bölümünde sergilenmektedir.

140 env.no'lu 19.yüzyıl Hereke Halı Seccade: 19.yüzyıl'da dokunan halının kırmızı zeminli mihrap nişi içerisinde Çinbulutu motifleri ile hatayi ve lotus gibi bitkisel motifler yer alır. Mihrap ze-

mininde yer alan bitkisel motifler ile halıda adeta bir cennet bahçesinde namaz kılınıyor hissi verilmiştir. Kenar bordürlerindeki kartuşlarda kelime-i tevhit yazılıdır (Resim 13).

A-84 env.no'lu 16.yüzyıl Konya-Karapınar Halı Seccade (Halı Müzesi Arşivi): Mihrabiye zemini üzerindeki ikiye bölünmüş beyaz renkli sütunceler ile cami mimarisindeki mihrap biçiminin halıdaki uygulamasına güzel bir örnektir. Mihrabiye alınlıkları koyu renklidir. Geniş bordürü sarı zemin üzerine dilimli madalyonlar ile süslüdür (Resim 14).

III. Galeride Sergilenen Halı Örnekleri

Üçüncü Galeri; İmaretin *fodlahane* kısmıdır. Eski den *fodla* denilen bir çeşit pideye benzer ekmeklerin pişirildiği fırınların bulunduğu mekanlara *fodlahane* denilmiştir (Resim 15). Bu bölümde 16-19. yüzyıllarda dokunmuş Osmanlı Dönemi büyük boyutlu Uşak Halıları ve Saf Halı Seccadeler sergilenmiştir.

Klasik Dönem Osmanlı Halıları: Selçuklu halılarından sonra Türk halılarının ikinci parlak devri Türk Halı Sanatının klasik devri olarak adlandırılmıştır. 16. ve 17. Yüzyıl Osmanlı Dönemi'nde Uşak ve çevresinde yapılan halılar ile devam eder. Anadolu halılarının önemli bir grubunu teşkil eden ve oldukça zengin çeşitleri bulunan Uşak halıları, *Madalyonlu Uşak* ile *yıldızlı Uşak halısı* olmak üzere iki ana tipe ayrılır.

A.142 env.no'lu 16.yüzyıl Madalyonlu Uşak Halısı (Halı Müzesi Arşivi): Madalyonlu Uşak halılarının güzel bir örneğidir. Halının tam merkezinde kırmızı zemin üzerine lacivert renkli dairesel bir madalyon yer alır. İki uzun kenarda yer alan dilimli çeyrek madalyonlar ve iki kısa kenardaki yarım daire şeklindeki madalyonlar ile halıda adeta bir sonsuzluk hissi yaratılmıştır (Resim 16).

199 env.no'lu 18.yüzyıl. Smyrna Tipi (Uşak) Halısı: Klasik dönem saray geleneğini devam ettiren bitkisel desenli halılar *Smyrna* halıları olarak bilinirler. Genellikle İran halı desenleri taklit edilerek dokunan bu halılar İzmir'de yapılmadıkları halde eski ismi *Smyrna* olan İzmir limanından ihraç edildikleri ve pazarlandıkları için bu isimle tanınmışlardır. Kırmızı zeminli halı ortasında dikine altı adet stilize hatayi şeklinde madalyon ile her iki yanda aynı biçimde yarım madalyonlar yer alır (Resim 17).

201 env.no'lu 17.yüzyıl Uşak Saf Seccade : Üzerinde birden çok kişinin namaz kılması için dokunanve yan yana mihrap nişi motifinin bulunduğu seccadelere *saf seccade* denir. Saf seccadelerin önemi, camilerde sıralar halinde namaz kılmaya uygun olmalarından gelmektedir.15.yüzyıldan19.yüzyıla kadar çeşitli örnekler halinde dokunmuşlardır. Tanıtımı yapılan bu seccade büyük boyutlu ve sağlam olarak günümüze ulaşması bakımından oldukça önemlidir.Alt ve üst sırada yan yana on mihrabiyeden ibaret iki sıralı saf seccade örneğinde mihrabiye zeminleri kırmızı renklidir. Mihrabiye alınlıkları lacivert zemin üzerine bitkisel dal ve çiçek motiflerinden ibarettir. Mihrabiyeleri birbirinden mavi zemin üzerine kırmızı renkli bitkisel motifler ile dolgulu ince dar bordürler ayırır (Resim 18).

III. Galeride Zemine Uygulanan İnteraktif Uygulama: Edirne ve İstanbul camilerinden getirilerek müzede sergilenen paha biçilmez ve bakmaya doyulmaz nitelikteki nadide ve şaheser Uşak halıları nakkaşlarca oluşturulan zengin desen repertuarı ve ahenkli renkleriyle ziyaretçilerine adeta görsel bir ziyafet sunmaktadır (Resim 19).

Anadolu'nun çeşitli yörelerinde Sivas, Karaman, Konya(Karapınar,Ladik) Batı Anadolu'da eski halı merkezlerinde (Uşak, Bergama, Kula, Gördes, Milas) ve Doğu Anadolu'da dokunan en nadide halı örneklerinin sergilendiği Halı Müzesi, halıların gizemli ve büyümlü dünyasında geçmişten bugüne tarihi bir yolculuk yapmak üzere ziyaretçilerini beklemektedir.

Kaynaklar

- AKAR, A.(1971) “Ayasofya’da Bulunan Türk Eserleri ve Süslemelerine Dair Bir Araştırma”, *Vakıflar Dergisi*, S.9, s.277-290.
- ASLANAPA, O.(1972) *Türk Halı Sanatı*, İstanbul:Yapı ve Kredi Bankası Yayını.
- ASLANAPA, O.-DURUL, Y. (1973) *Selçuklu Halıları Başlangıcından Onaltıncı Yüzyıl Ortalarına Kadar Türk Halı Sanatı*, İstanbul : Ak Yayınları.
- ATALAY, B.(1967) *Türk Halıcılığı ve Uşak Halıları*, Ankara:Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- ATEŞ, İ. (1982) “Hayrî Ve Sosyal Hizmetler Açısından Vakıflar”, *Vakıflar Dergisi*, S.15, s.55-59.
- BARIŞTA, Ö.(1995) “19.Yüzyıl’a Ait Türk Halılarında Nevşehir’ de Bulunan Beş Örnek”, *9.Milletlerarası Türk Sanatları Kongresi Ayrı Basım*, C.1, S:268.
- BAYRAKTAROĞLU, S. (1985) “Çanakkale Halıları”, *Vakıflar Dergisi*, S.19, s.237-260.
- BAYRAKTAROĞLU, S. (1990) “Eskişehir ve Çevresi Halı-Kilim ve Düz Dokuma Yaygıları”, *Vakıflar Dergisi*, S:21 s.299-324
- BAYRAKTAROĞLU, S. (2005) Afyon Çevresi Yörük Dokumaları, *Vakıflar Dergisi* , S:29 s.513-527
- BAYRAKTAROĞLU, S. (2009) “Türk Halılarında Görülen Mimari Tasvirler”, *Vakıflar Dergisi*, S.32, s.21-36.
- BAYRAKTAROĞLU, S.-ÖZÇELİK, S. (2007) *Halı Müzesi ile Kilim ve Düz Dokuma Yaygılar Müzesi Kataloğu*, Ankara : Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayını.
- BİLGİN, Ü. (1977) “Saf Seccadeler”, *Sanat Dergisi* , S.3, s.46-57.
- DENİZ, B. (1994) “Bir Vakıf Eser Olarak Cami, Mescid, Zaviye, Şifahane Gibi Dinî ve Sosyal Yapılarda Bulunan Halı, Kilim ve düz Dokuma Yaygılar ve Bunların Günümüzdeki Durumu”, *Vakıflar Dergisi*, S.23, s.283-296.
- DENİZ, B. (2003) “Anadolu-Türk Kültüründe Ölümlük Halı ve Düz Dokuma Yaygı Geleneği ve Günümüzdeki Durumu”, *Vakıf Medeniyeti Sempozyumu Kitabı*, Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınları, s.141-161.
- DENİZ, B. (2005) “Türk Halı Sanatı’nın Kaynakları”, *Sanat Tarihi Dergisi*, S.14, s.79-103.
- DENİZ,B. (2005) “Anadolu-Türk Halı Sanatı’nın Serüveni”, *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi*, 10. Yıl Özel Sayısı, S.7, s.24-46.
- ÖZÇELİK, S. (1988) “Vakıflar Halı Müzesi”, *Vakıf ve Kültür Dergisi* C:1, s.46-49.
- SÖNMEZ Z.(1998) 19. Yüzyıl Sonlarında Türk Halılarının Avrupa’ya İhracı Konusundaki Gelişmelere Kısa Bir Bakış Türk Soylu Halkların Halı Kilim ve Cicim Sanatı Uluslararası BilgiŞöleni Bildirileri, s.289-299
- ÜRER H.(2007) Haneden Ticarethaneye Batı Anadolu Halıcılığı (1836-1935) İzmir:Ege Üniversitesi Basımevi
- WENSİNCK ,A.J.(1988)”Seccade”İslam Ansiklopedisi, C:10 ,s.302
- YETKİN, Ş. (1991) *Türk Halı Sanatı* , Ankara: Türkiye İş Bankası Yayınları

EKLER

1. Resimler

(Resim 1) Konservasyon Atölyesi

(Resim 2) Halı Müzesi, Giriş Kapısı.

(Resim 3) Restorasyonu devam eden Hazine Dairesi/ Skeuophylakion

(Resim 4) İ.Galeri

(Resim 5) A.344 env.no'lu 14-15.yüzyıl Doğu Anadolu Halısı

(Resim 6) A.217env.no'lu14.15.yüzyıl. (III.tip Holbein) Geometrik Motifli Doğu Anadolu Halısı

(Resim 7) E.1 env.no'lu 15.yüzyıl Orta Anadolu Hayvan Figürlü Halı

(Resim 8):II.Galeri

(Resim 9): II.Galeri

(Resim 10) II.Galeri Ocaklar Bölümünde Sergilenen Halılar

(Resim 11) A.333 env.no'lu 16-17. yüzyıl MadalyonluDoğu Anadolu halısı

(Resim 13) 140 env.no'lu 19.yüzyıl Hereke Halı Seccade

(Resim 12) A-84 env.no'lu 16-17. yüzyıl Madalyonlu Halı

(Resim 14) A-84 env.no'lu 16.yüzyıl Konya-Karapınar Halı Seccade(Halı Müzesi Arşivi)

(Resim 15): III.Galeri

(Resim 16) A.142env.no' lu 16.yüzyıl Madalyonlu Uşak Halısı (Halı Müzesi Arşivi)